

Det är klassiskt novemberväder, regn och rusk, men den grobiga sjön har lugnat ner sig något. Nu är det tidigare än i dag.

Det är tidigare än i dag, men det är tidigare än i dag.

Det är klassiskt novemberväder, regn och rusk, men den grobiga sjön har lugnat ner sig något.

Många om bord på ångfartyget Hansa vet att det är osäker på Östersjön just nu, i andra världskrigets slutskede.

Men nu närmar de sig Visby och ska snart lägga till.

Det som tidigare var än så lugn morgon har nu förvandlats till ett inferno.

Plankor, bråte, last, resväskor, kroppar och så kolmörkt.

Om någon fortfarande lever så måste de agera mycket snabbt.

Armecaptén Anne Molin vaknar i sin hytt och springer upp på däck.

Han klättrar upp på relingen längst bak på det sjunkande ångfartyget. Han tar sikter på vattnet och hoppar.

Och där är fyra grader kallt.

Några sekunder senare så tittar han upp mot Hansa. Då har lamporna släcknats och hela akten vänns upp och ner.

De flesta på Hansa är nu på väg till havets botten, till Östersjöns stora grav.

Men de som fortfarande kämpar i vattnet ser ett ljusgen.

Och då ser han en strålkastare som lyts rakt emot fartyget och aktier ifrån.

Ett ljusgen som nära 80 år efter katastrofen fortfarande är ett stort frågetecken för de efterlevande anhöriga.

Du lyssnar på Ljuset på Östersjön, en dokumentär i fem delar om den mytombundna katastrofen där passagerar fartyget SS Hansa för lyser på Östersjön. Jag heter Peter Gropman och detta är avsnitt ett. Männen på flotten.

Fartyget SS Hansa

Men innan vi återvänder till den här ödesmättade tidiga morgonen på 40-talet så ska vi förflytta oss nära 150 år tillbaka i tiden

och bekanta oss med det fartyg som den här historien kretsar kring om fartyget SS Hansa.

Från hamnen i Visby kan gottlänningarna sikta ett nytt fartyg som stävar in mot Kajen. Färden in mot Ön har varit allt annat än lugn.

Östen bjuder på storm och grovsjö. Det är det sista året på seklätt, det är september och det är som om framtiden siglar in mot de nyfikna på Kajen.

Den 16 september 1899 anländer hon. Hon heter Hansa och hon är framtiden.

Och just det här fartyget ska visa sig vara lite speciellt. I flera månader har man väntat på henne och pressen har följt hennes utveckling fram till ett färdigt fartyg.

Monatligen var det artiklar om Hansa men nu har det kommit så här långt bygget och nu är elen installerad och nu är hon sjösatt.

Nu kommer hon snart och sen blev hon för sena två månader och hon skulle komma i juni 1899 för att kunna genomföra sommarturerna.

Det här är gottledningen Jacob Ringboom, författare och historiker. Han kommer vara vår guide och vägvisare under den här serien.

Längst fram och längst upp på skråvet står det Hansa med stora bokstäver i ett fält av ornament. Tidigare var det vanligt att båtarna var brun färgade eller hade mörka skråd men nu är det andra tider.

Framför allt så var det att Hansa var det första fartyget i Gotlands belagets flotta som var vitmålad. Det här var något väldigt nytt.

Fartyget är lite mer än 40 meter långt, cirka 8 meter brett.

Gotlands alla handlasreporter på plats skriver att Hansa ger ett intryck av styrka, parar, elegans och komfort.

Om bord på fartyget beskriver reportern det vitlakerade taket och tapeter med purpurfärgad silkesplys.

Mycket man hogg nu, vackra tyger och heltäckningsmatten inom bord.

Heltäckningsmatten var ju en bra idé till en början såklart för att fånga flärden säkert.

Sen fångade du den lite annat också, uppkastningar efter alla sjösjuka personer och den solkade säkert mer.

Man pratar senare om in på 30-40-talet att då var den här heltäckningsmatten en pyr av andra dofter än en nybils doft.

Det här var det modernaste fartyget på hela Östersjön när hon kom och målades upp som ganska lyxig.

Nu pratar vi inte i termen av Titanic, vi pratar inte överflådiga.

Men eftersom det var ett nytt fartyg med elektricitet och helt nybyggd så var hon då 1899 den finaste fartyget i Östersjön.

För att förstå hur stort det var när Hansa stävade in mot Visby för första gången så behöver vi backa bandet ytterligare i några år.

Under de första åren av 1800-talet var det komplicerat att ta sig till fastlandet för gottlänningarna. Vi går tillbaka till tid i 1800-tal, då är det fortfarande postjakt där man får ta via böda på Öland till Klintehamn,

i svåra, svåra resor med små båtar, segelbåtar och så vidare.

Detta är gottlänningen Lars Krutoff som tillsammans med Jakob Ringbom har forskat kring Hansa katastrofen.

Till vardags jobbar han på Gotlands museum med ett stort intresse för öns historia.

Jag har tänkt på de här hundra åren, om vi börjar med 1800-talet, det här ångfartyget stäver in för att bli en del av Gotlands trafiken.

Det är ett århundra, det är ett otroligt spann på händelser och det blir en enorm utveckling.

Det är klart att de som har varit med länge och som var åldringarna när Hansa kom och styr har tyckt att det har varit ganska fantastiskt.

En liten kämpig av stormiga jungfruffärden lägger nu Hansa för första gången till i Visbyhamn och gottlänningarna kan själva bekanta sig med ångfartyget.

Vit, modern, fräsch.

Och nästan på en gång verkar kärlek uppstå till det nya fartyget.

Under 45 år trafikerar hon Östersjön och blir det en viktig länk till fastlandet för gottlänningarna.

Det finns visserligen flyg vid den här tiden, men det är dyrt och inte ett alternativ för vanliga gottlänningar.

Jakob Ringbom beskriver livet om bord på Hansa som livet självt, med glädje, vardag och sorg.

Vi har till exempel ett självmord, ett flertal personer som har dött om bord.

Någon ramlar ner lastrummet och slår ihjäl sig.

En man, han får hjärtinfarkt inne i en av hytterna.

Och ibland kommer dramatiken från Åvan. 1924 syns en varmluftsballong på himlen.

Två personer som inser att den här ballongen går inte så bra, så de måste nödlanda och siktar på närmaste...

De är mitt ute i överhavet, ganska nära Nynäshamni för sig, men de är fortfarande lite för långt för att simma i landet.

Så de siktar på Hansa och landar i vattnet och Hansa plockar upp de här sjöfararna och tar sig denna upp ballongen också på släpen och tar dem säkert till land.

Hon blir någon sorts trokännare för gottlänningarna.

Även för sen kom det ju på 20-talet 1924, så kommer Räderisyssten trotten, det kommer fler nya fartyg.

På något sätt är Hansa kvar som den pålitliga, den gamla trokärlan som alltid går den här traden. Låt oss förflytta oss framåt i tiden. Det har gått cirka 45 år sedan Hansa seglade in i Visby för första gången.

Det är den 23 november 1944 och Hansa lägger till i hamnen i Nynäshamn.

Om några timmar ska hon återigen stäva ut mot Visby.

Det är ganska dåligt väder, vi har ett ganska tätt duggräng som drar in över hamnen, det är ganska rugget helt enkelt.

Man börjar påverka den här lastningen av den last som ska med tillbaka till Gotland.

Passagerare börjar komma in med kvällstågen, passagerare som ska helt enkelt åka från Nynäshamn till Visby.

Det är egentligen inget speciellt med det som händer, det finns inga hjärtäckare, det finns inga märkligheter.

Passagerarna börjar gå om bord och tilldelas hytter. Totalt med besättning är det 84 personer på Hansa den här kvällen.

Ganska mycket militära personal som har varit på permission runt om i Sverige som är med.

Besättningen håller på med sitt.

Vi har till exempel Arne Thuresson som är tredje styrman, han har ju haft vackten hela vägen upp till Nynäshamn och nu på kvällen ska han ta hundvackten mellan 12 och 4 på morgonen.

En annan Arne, Armecapteen Arne Molin går om bord tillsammans med kollegorna Ragnar Halden och överst en roll flinkfist.

De är på väg på jobbresan till Gotland. Översten får en egen hyt, men Molin och Halden får dela på en.

De gör sig också hemma stada. Gör sig klara för kvällen och sen går de och lägger sig innan. Jag tror att det finns en plan här.

Vill jag minnas att Molin har berättat att somna innan sjögången blir för stark, han tar till och med en tablett bromyl som skulle kunna vara någon sorts variant av sömtablett på den tiden.

Den yngsta passageraren den här kvällen är Britt Carlson, sex år. Hon och hennes mamma Ejan har besökt pappa Erik i familjen, så har för tillfället ligger inkallad i bromma.

De skulle gärna åkt hem till Gotland två dagar tidigare, men hårt väder har fått dem att vänta. Men nu är det dags.

Det är andra gången i hela sitt liv som hon ska få åka båt och hon är väldigt glad. Hamnvaktarna den här kvällen ser den här lilla flicka dansar som kring inne på den här eventhallen.

Hon är till och med sjunger att hon är så glad att hon ska få ut och åka båt.

Han ser ju lite oroande på den här. Det blåser relativt kraftigt mellan tio och femton sekundmeter så att han vet att det kommer bli en ganska grupp över fart och tänker väldigt stilla sinna.

Vi får hoppas att du är lika glad när du kommer fram.

Men en av dem som något motvilligt går om bord på Hansa den här kvällen är Lättmatrosen Jens, 22 år.

Han har jobbat på båten till och från sedan 1938 och han har nu fyra pass kvar innan han ska kliva av för gott.

Hemma på Gotland har han mycket att stå i.

Familjen som består av fru och två nyförda barn har flyttat till en gård i Hamra som behöver göras i ordning.

Han känner att läget på Östersjön har blivit för stökigt.

Hans oro är inte tagen i luften. Flera av de fartyg som Jens tidigare har jobbat på har senare sänkt.

Och det finns en oro inom besättningen som är uttalad från flertalet håll faktiskt.

Av läget på Östersjön hösten 1944 i slutet av andra världskriget är allt annat än säkert.

Sverige är inte ett krigsförande land men på Östersjön och runt Gotland kryllade av faror och pågående skenen som är mycket riskfylld.

Flyktingar från Baltikum fly till Gotland i farliga strapatser över Östersjön.

Sverige hjälper Finland genom aktionen ställa Polaris och den tillfälliga freden mellan Sovjet och Finland skapar ett nytt läge i regionen.

Krigslyckan för tysktykland har ju vänt sedan 1943 egentligen. Det går ju inte särskilt bra för dem.

De har ju försökt vinna mark i Sovjet vid det här tiden.

I september 1944 sluter Finland och Sovjet och Jonen tillfälligt fred genom den så kallade mellan freden.

De sovjetiska styrkena trycker tillbaka mot tyskland helt enkelt ner mot Baltikum.

Under hela 1943 har Sovjet och Jolens ubåtar varit instängda i finska viken på grund av flera minnsbärare och stora ubåtsnät.

Men eftersom den här freden mellan Sovjet och Finland upprättas så tas ju allt det här bort. De svar ju bort alla miner och minnsbärare.

Det är till och med så att i det här avtalet mellan Sovjet och Finland då tvingar Sovjet.

Då måste ni få hjälpa till med lots för de här sovjetiska ubåtarna.

Så efterhört instängde finska viken är att helt år får de nu äntligen tillgång till finska viken och sen kan de komma ut i Östersjön.

Men nu vill de sovjetiska kaptenerna visa på resultat.

Deras order är ju att sänka tyska transport och krigsvartyg i södra Östersjön.

De är ju framför allt fokus ligger ju på den här kustremsan från Baltikum ner till Tyskland där de flygande trupperna transporteras helt enkelt.

Det finns ett 20-tal ryska ubåtar i gång under den här tiden.

Reglerar de ut i 10 i taget? 10 ubåtar i taget.

Vinden har avtagit något. Det blåser åtta till tio meter per sekund.

Det är möjligt men ganska bra sikt.

Exakt klockan 23.45 en kvart efter utsatt tid lägger Hansa ut från Uneshamn för den sista gång.

Klockan 6 på morgonen så har Hansa ungefär två timmar kvar till Visby.

Hon skulle komma fram vid åtta ungefär.

Vem minsta du någonsin sett kan kännas som det absolut största.

Läs mer om Sveriges populäraste barnförsäkring på Trygghansa.se.

Trygghansa. Trygghet för livet.

Fängelsevärlden. Vilka jobbar där och vad drivs de av?
Alltså det var 13 timmar över Atlantis och jag grept jättemycket.
Det här är Audrey.
Han tittade på mig och sa gå härifrån. Försätt och ploga.
Lyssna på kolombianskan som klev in i Kylan och kom under skinnet på de som gör Sverige tryckare i nya avsnitten av utan att passera gå.
En podd från kriminalvården.
Finns där poddar finns.
Då slår det in en toped rakt in i det förliga lastrummet.
Ungefär en meter bakom förmasten.
Och den här torpeden på det här lilla fartyget trasar sönder precis allting.
Så hansas förliga del ungefär 8-10 meter sprängs rakt av.
På några sekunder har havet förvandlat till ett inferno.
Den här explosionen är så kraftig.
Matsalen och bryggan trycks upp underifrån och sprängs aktier över på fartyget.
Så man har hittat delar från matsalen ungefär 30 meter bort ifrån explosionspunkten helt enkelt.
De som är i närheten av den här explosionen vilket är till stor del besättningen.
Alla som ligger i en förliga del av fartyget dör absolut omedelbart.
Om någon över huvud taget har överlevt den kraftiga explosionen så är det ett mirakel.
De som har hyttar i den aktra delen av Hansa, alltså längst bak på fartyget, vaknar antagligen av smällen.
Och deras hyttar är just nu intakta, men snart kommer dom att vatten fyllas.
Det första som har medkapt igen Arne Molyn sen när han vaknar är att hans arbetskamrat, Ragnar Haldén, sitter på sin brits i hytten.
Han säger att han nog har gått på en mina.
Ragnar springer ut från hytten. Arne drar på sig sin kappa och går också ut.
Och när han kommer ut i den här korridoren, då är den fullt upplyst, inte en enda dörr öppen, det finns inte en människa någonstans och det är helt tyst.
Och han berättar hur spökligt det är att komma ut i det här och det är som att ingenting har hänt.
Men han förstår ju att det är något som inte stämmer.
Där och då funderar Arne på om han ska väcka sin andra kollega, överst en roll flinkvist som har en egen hytt.
Men han tar beslutet att jag kan inte väcka en överste om jag inte vet vad som har hänt.
Arne fortsätter uppåt, upp till Hansas huvuddeck på babårdsidan.
Och då märker han ju direkt att det är något som inte stämmer.
Fartyget är ju inte på väg någonstans längre utan hans har stannat upp i vattnet.
Och han märker nu att den lutar tydligt framåt och när han tittar förut, lamporna lyser fortfarande.
Men när han tittar förut så ser han att det är svart där bryggan har varit eller där fören har varit.
Och då förstår han, okej, det här är inte bra.
Arne Molyn hör röster och kvinnostrid från decket oanför.
Men det är för sent för Arne att gå upp en våning.
Ongfartyget håller på att sjunka.
Så han springer aktör ut igen. Då träffar han den här en uppriven man som springer omkring en pyjama som skriker efter livbälten.

För han inser att nu, det här fartyget har inte mycket kvar.
Och nu pratar vi, det här har gått en minut från att han har vaknat till att han står längst akter ut.
Och då ser han en strålkastare som lyser rakt emot fartyget, akter ifrån.
Något fartyg med en strålkastare lyser på den sjunkande hansa helt enkelt.
Nu är varje litet steg för Arne Molyn livsavgörande.
Han måste av fartyget inom några sekunder.
Han kliver upp på relingen på hansa, tar ett djupt andetag och hoppar rakt ner i vattnet.
Och där är fyra grader kallt.
Några sekunder senare så tittar han upp mot hansa.
Då har lamporna släcknat och hela akten vänns upp och ner, eller vänns upp.
Och hon sjunker rakt ner mot Östersjönsbotten.
Nu är risken stor att Arne Molyn också handras ner i Östersjönsdjup tillsammans med hansa och passagerarna om bord.
Han får några kallsupar, han ropar på hjälp.
Och det finns fler människor som kämpar i vattnet tillsammans med Arne.
Han börjar helt enkelt simma så långt bort för att undvika det här suget så vill han bort ifrån hansa när hon sjunker i alla fall.
Och stöter ganska snart på en upp och nervänt livbåt.
Och då kommer faktiskt reviser och halvdén simmandas också.
Och de ropar och försöker liksom samla de som ligger i vattnet vilket kanske är mellan fem och tio personer.
Den andra Arne, styrman Arne Thuresson, har gått av sitt pass klockan 4 på natten.
Han går då och lägger sig i radiehytten som ligger bakom bryggan.
Han vaknar i vattnet, 20 meter ungefär ifrån hansas babortsida.
När han vaknar till så känner han hur någonting sjunker under hans fötter och han förstår att han är kvar i hytten eller hyttgolvet i alla fall är under honom där han somnade.
Och han förstår ganska snabbt att han har på något sätt sprängts ut eller hamnat i vattnet efter den här expeditionen helt enkelt.
Och så är det så kallt och det blåser och det är precis kolmökt.
Det finns inga stjärnor.
Det är mån, täcker himlen, ingen mån eller någonting.
Det måste varit en sån oerhörd chock och skräckupplevelse som jag inte kan föreställa med.
Arne Thuresson försöker orientera sig i kaoset.
Jag får inte fastna i någon sugerviv eller så att jag åker ner med fartyget.
Vilket faktiskt händer.
Han börjar snurra runt i en malströma plankor och bråte och delar liksom.
Och han tror att han sugs ner för några ögonblick, men kommer ganska snabbt i ytan.
Arne Thuresson hör flera röster och får syn på Arne Molin och rangnar Halden som är gemensamma krafter venträtt på en livbåt.
De försöker rösa vatten ur den, men det går långsamt.
Och Thuresson förstår ju att det här kan du lägga ner liksom.
Det här kommer inte att funka.

De tre skeppsbrutna sitter kvar i den svaja livbåten.
Arne Thuresson vet att det finns en livflotte på Hansa.
Kanske ligger den någonstans i röran av rakdelar.
Om de bara får fatt på den så är chanserna att överleva mycket större.
Flotten är större än livbåten och är krigsutrustad
med bland annat proviant och nödraketer om bord.
Och när de står i den här båten och försöker man revrera den så gott det går i vattnet
så ser alla tre ser den här strålkastan som fortfarande lyser emot dem.
Den här strålkastan har lysst ifrån att Molin hoppar av Hansa
och tillsatt dem står i livbåten.
Den lyser så pass länge att de faktiskt med hjälp av strålkastan
den lyser inte upp någon flotte men de ser emot ljuset så ser de att
vänta där borta flyter någonting ganska högt på vattnet
då förstår de att eller Thuresson förstår att det där är en livflotte.
Vi måste ta oss dit på något sätt.
Där ni 30-40 meter bort ifrån platsen där de är
så de förstår att vi måste simma dit för att kunna få tag på den helt enkelt.
Det är Armecaptien Arne Molin som först hoppar från livbåten
ner i det kalla vattnet.
Han simmar bort mot flotten.
Arne Thuresson och Ragnar Hallén tvekar först
men de minster att detta är deras enda chans
så de hoppar också i vattnet och börjar simma.
När han kommer halvvägs ungefär
då simmar han förbi en man som har krypit upp på en stor trällåda
som flyter ganska högt i vattnet.
Den här mannen sitter i pyjamas.
Han är helt okontaktbar.
Molin ropar ju åt honom att du måste följa med,
vi måste till livflotten och han är helt apatisk.
De får ingen kontakt med honom alls.
Molin fortsätter.
Thuresson försöker få kontakt med den samma
och märker också att den här mannen svarar inte på det tilltal.
Han förstår att det är ingen han känner igen,
ingen ur besättningen i alla fall, så mycket vet vi.
Men krafterna hos Ragnar Hallén börjar nu tryta.
Han tar ett ödesdigert beslut.
Hallén kanske bara ska stanna och hämta andan
eller så frysar han så mycket att han känner att det här går inte längre.
Så han stannar kvar hos den här patiska mannen,
kryper också upp på lådan.
Till sist kommer Arne och Arne fram till den stora
och välutrustade livflotten,

som omhittat tack var det märkliga ljus
som är list upp östersjön.
Men nu är ljuset borta.
Morgonen börjar sakta randas,
men det är fortfarande mörkt.
Härrarna kryper under presentningen på flotten
och försöker göra sig hemma stanna så gott i går.
Och de försöker också ropa dit Ragnar Hallén.
Jag har frågat, finns det kläder?
Har ni kläder?
Finns det grejer på flotten?
Ja, det finns grejer.
Om du bara kommer hit så får du grejer.
Du får kläder, vi fixar det.
De har den här konversationen under en stund,
och det sista Hallén säger,
hörde Arne, det var synd att vi inte fick med oss,
och fick chaktsbelet.
kollegorna Arne Molin och Ragnar Hallén
har gjort flera tjänsteresor ihop
och har under resorna ibland fördrivet tiden med chaktsbel.
Och det är något bizarra skämtet om chaktsbelet
blir det sista de hör från Ragnar Hallén.
Ganska säker på att det som händer Hallén
och den här mannen på flotten,
de fryser ihjäl.
De blir så kallas att de alternativt drunknar såklart
men de förfryser.
Arne Thuresson och Arne Molin är nu ensamma kvar
på Hansas förlisningsplats,
och de har överlevt den värsta sjökkatastrofen
hittills i Sveriges moderna historia.
Lars Krutoff reflekterar särskilt överstyrman
Arne Thuresson situation där på flotten.
Thuresson har haft sitt liv om bord på Hansa.
Det är otroligt mycket tankar som måste ha gått igenom honom.
Han måste ju ha förstått att det här
blir inte många som har överlevt
och han har ju hela sitt
kompis arbetsgång
med sig och han måste ju ha förstått att de
aldrig, aldrig, allra flesta är bort.
Jag tänker att en sån grej kan man inte heller ta in
utan man fokuserar på överleva och så vidare

men det måste ju ha varit
en fruktansvärt upplevelse som inte går riktigt.
Har man inte varit med om det de var med om
då tror jag också att det är väldigt svårt
att sitta och fundera på
hur de tänkte eller vad de kände
eller vad de pratade om för att
det är tack och lov.
Så är det så att de flesta av oss
kommer aldrig behöva vara med om det där.
Hej, jag heter Mark Malmström fast
och jag är ansvarig utgivare för den här podden.
Visste du att hela serien Ljuset på Östersjön
redan nu finns att lyssna på
på Appenodio? Där hittar du även
andra historiska dokumentärer
till exempel den här stora serien
om andra världskriget.
I serien En värdig brand
spräcker vi den europeiska myten
om världens mest omtalade krig.
Alltså man kan egentligen säga att
andra världskrigets historia
är ju ännu inte skriven.
Krigets historieberättande
har stöpt sin vinnarnas propaganda
och den bild som sprids
stämmer inte alltid överens
med sanningen.
Britten och fransmännen
de hade ju sin plan
på att invadera
Norvik och de svenska manfälten klara.
Över tio delar
kommer vi ge ett globalt perspektiv
på det krig som format världen.
One of the worst human rights abuses
that took place
was committed by the Chinese
nationalist government
against their own people.
Even in the midst of their agony
their liberation is sure.
Lyssna på En värdig brand

exklusivt i Appenodio.
Så om du inte vill vänta till
nästa vecka för nästa avsnitt
av Ljuset på Östersjön
eller om du vill kolla upp
vår serie En värdig brand
testa Appenodio.
Den finns där appar finns
och nya prenumeranter
får alltid 14 dagar gratis
testperiod.
Nu fortsätter podden.
Männen ber en bön
för de som nu sakta
men säkert sjunker ner mot
Östersjönsbotten.
De flesta på Hansa dör
omgående av explosionen
särskilt de som ligger
och sover i fören.
De i matsalen och besättningen
uppe på bryggan.
Värre är det för dem nere
i första klasse långa
alltså i jakten helt enkelt.
De som har hyttplats.
För där måste ju ett antal personer
antingen vaknat av att
fartygit sjunker
eller så har de vaknat av smällen
men ligger kvar.
Kanske fundera på
vad som har hänt.
Ska jag gå upp och ta reda på vad som har hänt?
Bara att
stanna upp och tänka den tanken
eller stanna upp och tänka
att jag måste klä på mig
innan jag springer ut
för jag kan inte springa ut
i nadsärken.
Då är det för sent.
Att drunkna i där
kompakta, svarta

mörkrätt
det måste ju varit en sån oerhörd.
Obeskrivit dödsångis
att vara fast nere i fartyget
som är på väg nere i vattnet
och det går jätteport
ju för sig.
För hans att
vatten fyllas
det kan inte ha tagit
mer än en minut
eller två minuter
och sen är det ju liksom
sen är det över.
I nästa avsnitt
av ljuset på Östersjön
Ture som vet att
han har inte sent något
SOS
innan
någon räddningsaktion
när det är gång
så kommer det dröja några timmar
det är sannolikt
inte för ens
hansa inte kommer till hamn
utsattheten
för väder och vind
det tror jag det är det som
jackar om mest
de får yppande förbud
kring detta
de får prata med pressen
men de
ombedts
att inte berätta om
strålkasta ljuset
överhuvudtaget
jag les dig
hennes dagbok faktiskt
men då står det bara
den svartaste dagen
i mitt liv
och varje kapitel

avslöts
det är lite vad fint
godnatt jämst